

mbretit, ke »š ke, o mbret, ke ři kakε šume sekeldisur?« I ðote mbreti, ke »tš do kem, moré tšobán? nuku še, ke humba ġiðε askérine, edé ató grat, ke dua, s mund t i mař?« I ðote djali, ke »tš do me japš mua, te vete vetem edé t i zapój t i mař? I ðote mbreti, ke »te jap ġizmen e mbretłkut, edé te mbreterójm bašk«. I ðote djali, ke »mire do me japš ġizmen e mbretłkut, po do me japš edé mua nérène nga ató grate, è a-me me te ligen«. I ðote mbereti: »Te jap«; edé aštú u-nis djali è vate per ne palát te Aráp Uzenġis. Aráp Uzenġia kiš vėšure lekuren e zeze edé prit, ke kuš t i vij sipre, t i haj te ġiðε; è si vij djali mbi te, i ra ajó djalit me gargi, edé djali e priti me dor; i ra de djali asáj, edé ajó me dor e priti; è si u-aferua me áfere djali, i ra prap Aráp Uzenġia, edé prape djali e priti me dor. Até here Aráp Uzenġia, po ke pa, ke i bij edé ki e prit gargine ne dor, até here briti Aráp Uzenġia è u ða te tjeravet, ke »tani jemi te hím-bura, se ki ište i forte si buři inε edé do na mař«. E vėštroi mire vajz e mbretit dżineret edé e nohu, se ai kiš ne demb perpara te řal, edé si keři, e nohu ajó. Edé i ðote Aráp Uzenġise, ke »mos i bie, se ai ište toidjua buř in«. Edé aštú e nöhene te ġiða edé i hapn porten, è vate mbernda; edé i dergoi habér mbretit, ke »eja, se u palatin e mora«. U-nis de mbreti me ġezim te mad edé vate ne palát, è me te váturε mbernda, zuri tšobanin è e puři, se ai s e ni, ke is djal i tij, edé e mori tšobani, è van è ndejn me ne konák. Pastáj dergoi è mori edé grate e djalit è i vuri řótula vétshes edé ġezonej. I ðote tšobani, ke »mire ġizmenε e mbretłkut, ke m a de, po a-me edé ne grua, até, ke s te pelkén tij«. I ðote mbreti, ke »tšile te te jap, moré bir? te te iap keté? e mire; te te jap keté? m e mire; te te jap keté? ajlá m e mir. Po le, pa te jap ne mbesen time«. I ðote tšobani, ke »ne nga ketó kemi sifoni, te me japš«. Mberetit s i ben zémara, ke t i ip noné nga ató, edé i ðote tšobanit, ke »le até łaf tani, pa e ġim neve até pun, po eja te ġezdisim konaket mbernda, te šomi, se tšiš jan, m i mir ki palát a po imi, se me ne do ři u, edé hjetrin do t a jap tij«. Edé aštú u-ngrene è ġezdisin konaket ketá. Aráp Uzenġia dergoi è dezi fuřen, è sa ġezdisne ketá konaket e tjerε, u-dog fuřa mir, è si ġezdisne ġiðε konákete, i ðote djali, ke »hajde te vemi te šomi de maġerin«. Edé van ne maġeri, ke kišne fuřen, edé me te váturε atjé, ke te šijne, e meř Aráp Uzenġia mbretin è e hodi mbernda ne fuř è u-be hi, edé djali mbeti me grat e tij edé mberét, edé jane edé sot è ġiðε ditene, ke řojn è mbreterojne.